

Γράφει ο **Γιάννης Μαρίνης***

Στα χρόνια της ναζιστικής κατοχής 10.782 κάτοικοι του Πειραιά έχασαν την ζωή τους από την πείνα στο λιμό του χειμώνα '41-'42, την ώρα που οι μαυραγορίτες πλούτιζαν. Διάφοροι γνωστοί μεγαλοεπιχειρηματίες (Λάτσης, Αγγελόπουλος κ.ά.) απέκτησαν μεγάλη περιουσία. Οι συνεργάτες των Γερμανών ναζί και δοσίλογοι του κατοχικού κράτους εδραίωσαν την θέση τους για πολλά χρόνια στην εξουσία, μια και οι περισσότεροι έμειναν ατιμώρητοι. Στον Πειραιά πάνω από χίλιοι κάτοικοι της πόλης δολοφονήθηκαν από τους κατακτητές φασίστες και τους ταγματασφαλίτες. 239 ήταν οι συνολικοί βομβαρδισμοί της πόλης από Ιταλούς, Γερμανούς και «Συμμάχους». 5500 ήταν τα θύματα του πολλαπλού βομβαρδισμού από τους Αγγλοαμερικάνους στις 11-12 Γενάρη του 1944, ενώ οι κατοχικές αρχές κατέγραψαν μόνο 859. Οι περισσότεροι θάνατοι δεν δηλώνονταν από τους συγγενείς των θυμάτων, για να κρατήσουν το δελτίο συσσιτίου. Η πόλη χρειάστηκε δεκαετίες για να ξαναχτιστεί. Με το τέλος των ιμπεριαλιστικών πολέμων δεν σταματάει η επίθεση ενάντια στις ανθρώπινες κοινωνίες. Αντίθετα, η επίθεση αυτή είναι μέρος της καπιταλιστικής ανάπτυξης και επέκτασης.

Για πολλούς αναλυτές δεν υπάρχει ορατή επιστροφή από την καταστροφή των παραγωγικών δυνάμεων τις μέρες της πανδημίας στη χώρα. Η ύφεση ξεπερνά το 10%. Η πτώση του ΑΕΠ μετά την πανδημία θα είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτήν των κατεξοχήν μνημονιακών χρόνων. Και ολόένα θα προσομοιάζει προς το '60 ή και το '50. Έπεται μεγάλη αύξηση της ανεργίας (ήδη η επίσημη ανεργία έφτασε το 20%, χωρίς τις «αναστολές συμβάσεων») και της ελαστικοποίησης των ήδη αποσαθρωμένων εργασιακών σχέσεων, νέος γύρος κερδών για το κεφάλαιο σε τοπίο κοινωνικής ισοπέδωσης. Το σίγουρο είναι ότι η σταδιακή εξοικείωση στην μαζική εξόντωση της κοινωνίας κάνει σχεδόν αυτονόητη την αποδοχή των 100 νεκρών την ημέρα από την πανδημία για πάνω από είκοσι μέρες, από ένα μεγάλο τμήμα του πληθυσμού. Οι νεκροί πλησιάζουν τους 5000. Να θυμηθούμε ότι πάνω από 500 άνθρωποι αυτοκτονούσαν στη χώρα τα χρόνια των μνημονίων κάθε χρόνο.

Οι σημερινοί συνεργάτες των ΗΠΑ, ΕΕ, ΟΟΣΑ, NATO και λοιπά, οι ξεσκονίστρες στα βάρθα της ντόπιας ολιγαρχίας, οι πολιτικοί νάνοι προσπαθούν να μας πείσουν ότι «όλα πάνε καλά, δεν έγινε και τίποτα». Σύσσωμος ο καθεστωτικός πολιτικός κόσμος, με την κυρίαρχη νεύρωση της «ψυχραιμίας και της νηφαλιότητας», με τη νέα «εθνική ομοψυχία», αντιμετωπίζουν την πανδημία περίπου σαν φυσικό φαινόμενο. **Αυτό είναι το σημερινό μαζικό έγκλημα σε βάρος του πληθυσμού.**

Η «κυβερνώσα αριστερά», που προσπαθεί να κρύψει τις ευθύνες της, όλα αυτά τα χρόνια, για την εξαφάνιση σχεδόν του μαζικού μαχητικού διεκδικητικού κινήματος, σηκώνει στις πλάτες της την κυβέρνηση για τις συστηματικές παραλείψεις (καμία θωράκιση του ΕΣΥ κλπ.), τα υγειονομικά εγκλήματα και συναινεί στον εξωραϊσμό τους. Η καθεστωτική αριστερά, ενώ κλιμακώνονται οι αντιλαϊκές πολιτικές, μετατρέπει τους αγώνες σε συμβολικές «γυμναστικές επιδείξεις», αποδεχόμενη σε δεύτερο χρόνο την κρατική καταστολή, ενισχύοντας την πολυδιάσπαση και την ηττοπάθεια σε βάρος της ενότητας στην βάση, των σωματείων και των αγωνιστών. Η ιστορία του λαϊκού κινήματος, και μάλιστα σε πολύ πιο δύσκολες συνθήκες, αποδεικνύει ότι οι τακτικές της πειθάρχησης και της υποταγής στις απαγορεύσεις, τα πρόστιμα και την ωμή κρατική καταστολή, είναι πέρα για πέρα καταστροφικές για τα δικαιώματα και τις διεκδικήσεις των εργαζομένων. Είναι τεράστιες οι ευθύνες των κυβερνήσεων και όλων αυτών που διαχειρίζονται εξ ονόματος των εργαζομένων και του πληθυσμού τα δημόσια ζητήματα για την υγεία και τη ζωή. Αλλά και όποιων έχουν αναλάβει αυτάρεσκα τον ισόβιο ρόλο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατικής διαμεσολάβησης, καναλιζάροντας τις όποιες κοινωνικές αντιδράσεις.

Αν ξεκινήσουμε από τα μνημόνια, όλοι θυμούνται τις απολύσεις γιατρών που ήθελε να κάνει ο Α. Γεωργιάδης, αλλά και την αύξηση του εισιτηρίου για να μπει σε νοσοκομείο σε 25

ευρώ, που δεν προχώρησε. Αντίθετα, το κλείσιμο-συγχώνευση 1933 σχολικών μονάδων, όπως και το κλείσιμο πολλών νοσοκομείων και μονάδων πρωτοβάθμιας υγείας προχώρησε και μαζί με την ουσιαστική ανυπαρξία μόνιμων προσλήψεων επέφερε σοβαρότατο πλήγμα στο ΕΣΥ. Τα κενά σε υγειονομικό προσωπικό και γιατρούς έφθασαν σήμερα τα 30.000. Τον τελευταίο χρόνο μέσα στην πανδημία δεν έγινε ούτε μια μόνιμη πρόσληψη. Δεν υπήρξαν επιτάξεις στον ευτραφή ιδιωτικό τομέα, παρά επιδοτήσεις, που με το ζόρι άνοιξαν λίγες εκατοντάδες ΜΕΘ, μετακινώντας τα πλην COVID-19 σοβαρά περιστατικά από εδώ κι από κει. Με μετατροπές απλών κλινών σε ΜΕΘ, περιφορά σε διάφορες μονάδες γιατρών και νοσηλευτών κ.ά. Ο χειρισμός από την πλευρά της κυβέρνησης της ΝΔ των διαγνωστικών τεστ με μονοπώλιο μιας εταιρείας, η εξαφάνιση της ιχνηλάτησης, αλλά και η εμφανής κοροϊδία με τα εμβόλια, που θα διατίθενται σταδιακά και χωρίς άμεση σοβαρή πληθυσμιακή κάλυψη, για να απομυζούν ταυτόχρονα οι πολυεθνικές του φαρμάκου, δείχνει πώς θα προχωρήσουν τα πράγματα.

Ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής, αυτός που υπαρπάζει την υπεραξία, επεκτείνει την κερδοφορία του κεφαλαίου σε όλες τις συνθήκες και οργανώνει με κάθε τρόπο την κυκλοφορία του εμπορεύματος ως ουδετεροποιημένη οικονομία, είναι υπεύθυνος για από τα μεγαλύτερα εγκλήματα στην ανθρώπινη ιστορία. Το έγκλημα της ανεξέλεγκτης πανδημίας στο έδαφος των ταξικών ανισοτήτων και σε κάθε φάση της κοινωνικής ζωής, από την εργασία ως τη διαμονή και τη διατροφή. Όπως στη Δυτική Αττική, που με την τρομοκρατία της αστυνομίας και του στρατού, εξασφαλίζεται η συνεχιζόμενη μαζική παραγωγή με τα φτηνά εργατικά χέρια κι όχι βέβαια ο περιορισμός της πανδημίας. Δεν είναι τυχαία η εμφάνιση και η διάδοση της επιδημίας από εκεί που ο βιομηχανικός υπερκορεσμός και η οικολογική καταστροφή συνυπάρχουν.

Κυβέρνηση και κράτος προχωρούν, σε όλα τα επίπεδα, στην επιβολή των πιο αντιδραστικών αντιλαϊκών μέτρων (αντιασφαλιστικοί, αντιεκπαιδευτικοί, αντισυνδικαλιστικοί νόμοι, απαγορεύσεις διαδηλώσεων-συγκεντρώσεων κ.ά.), ανασύροντας μέχρι και «νόμους» της χούντας, μετατρέποντας την πανδημία-«χρυσή ευκαιρία» για το κεφάλαιο σε ανοιχτή δικτατορία, καταπατώντας κοινωνικές ελευθερίες και πολιτικά δικαιώματα.

Οι ΗΠΑ είχαν περισσότερους νεκρούς μόνο στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η ιστορική κατάρρευση της καπιταλιστικής διαχείρισης των ανθρώπινων υποθέσεων, αλλά και της υγείας, φαίνεται ανάγλυφα από την αποτυχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε αυτό το επίπεδο. Οι κυβερνήσεις, ενεργούμενα των τραπεζιτών και των περιοριστικών αυταρχικών πολιτικών, της αιματοβαμμένης λιτότητας, αυτοί που διέλυσαν και τα δημόσια συστήματα υγείας, αποδείχτηκαν απολύτως ανίκανοι να προστατέψουν τον πληθυσμό. Με 500 χιλιάδες

νεκρούς στην Ε.Ε., μας λένε να πούμε κι ευχαριστώ για την προμήθεια των εμβολίων. Στην Ελλάδα με τον χαμηλότερο δείκτη νοσηλευτών ανά άρρωστο, αλλά και ΜΕΘ σε σχέση με τον πληθυσμό, η κατάσταση θα είναι σίγουρα χειρότερη, αν αναλογιστεί κανείς την βαρβαρότητα που ακολουθεί, με την ταυτόχρονη εξαπάτηση περί επιτυχίας. Τα νεοφιλελεύθερα ζόμπι τρέφονται από την δυστυχία και τις απώλειες του πληθυσμού.

Αποσυμφόρηση τώρα όλων των χώρων εργασίας. Στον ιδιωτικό τομέα, όπου καλπάζουν τα κέρδη, να μπουν επιπλέον βάρδιες και να γίνουν προσλήψεις με πλήρη δικαιώματα, μισθό κι ασφάλιση. Σε κανένα εργασιακό χώρο να μην γίνουν απολύσεις και μειώσεις μισθού. Μόνιμες μαζικές προσλήψεις σε υγεία, παιδεία, μέσα μαζικής μεταφοράς. Δωρεάν μαζικά τεστ και εμβόλια για όλους από το ΕΣΥ, ιχνηλάτηση των κρουσμάτων. Είναι η ώρα των συλλογικών και συνολικών απαντήσεων των αδιαμεσολάβητων ταξικών αγώνων! Ανατροπή των εγκληματικών αντιλαϊκών πολιτικών που σπέρνουν τη φτώχεια, την ανεργία, τον πόλεμο, το θάνατο!

Γιάννης Μαρίνης, μέλος της Αγωνιστικής ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ Γ'ΕΛΜΕ Δυτ. Αθήνας